

ע"מ 2255/15

בית המשפט הצבאי לערעורים

בפני כב' המשנה לנשיא: סא"ל צבי לקח**העורר: רעד סרחאן נמר צאפי, ת"ז XXXXXXXX**

(באמצעות ב"כ עו"ד אחמד ספייה)

נגד

המשיבה: התביעה הצבאית

(באמצעות ב"כ סרן גלעד פרץ)

ערר על החלטת ביהמ"ש הצבאי ביהודה (בפני כב' השופט רס"ן ראני עאמר)

בתיק מס' 1891/15 מיום 06.07.15

(הערר התקבל)

תאריך הישיבה: 08 ביולי 2015, כ"א בתמוז התשע"ה.

החלטה

העורר, עו"ד במקצועו, מואשם בהברחת טלפון סלולרי לעציר ביטחוני במתחם בית המשפט. ההחלטה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו ניתנה ביום 26.2.15. ערר על החלטה זו הוגש לאחרונה, ובהמלצתי, נמחק הערר והוגשה בקשה לעיון חוזר לערכאה הראשונה. בית משפט קמא דחה את הבקשה לעיון חוזר, ועל כך הערר שלפניי.

הדיון בערר התמקד בשאלה האם ישנה התמשכות הליכים, ובעיקר בשאלת קיומה של עילת מעצר וחלופה מתאימה. הסניגור טען כי גם אם ישנו חשש כלשהו, אין מדובר בעבירה חמורה במיוחד המקימה עילת מעצר של מסוכנות. לכל היותר, קיים חשש להימלטות מאימת הדין, וחשש זה ניתן להפיג באמצעות ערבים מתאימים. הסניגור טען כי הערבים שהוא מוכן להציע במקרה זה הינם עורכי דין בעלי מוניטין וותק משמעותיים, שאין כל ספק שיוכלו לוודא את התייצבותו של העורר לכל דיון שייקבע בעניינו.

התביעה טענה מנגד כי העבירה המיוחסת לעורר הינה עבירה חמורה במיוחד. העורר ניצל את מעמדו לצורך ביצוע העבירה במתחם בית המשפט, ולנוכח הפרת אמון זו לא ניתן לתת בעורר אמון כלשהו, ומכאן כי יש להותירו במעצר.

שני הצדדים תמכו את טיעוניהם בפסיקה אותה הגישו לעיוני.

דין והכרעה

המעשה המיוחס לעורר הינו חמור. על פניו, העברת טלפון סלולארי לאסיר ביטחוני יוצרת סיכון לביטחון האזור והציבור, שכן היא מאפשרת קשר בין אסירים ביטחוניים לבין חברי ארגון טרור אחרים מחוץ לכלא (ראו [בש"פ 1716/11 חגאז נ' מדינת ישראל](#) (פורסם בנבו, 8.3.2011); [בש"פ 9189/10 מסאעיד נ' מדינת ישראל](#) (פורסם בנבו, 26.12.2010); [ע"מ 1412/12 סאלמי נ' התביעה הצבאית](#) (פורסם בנבו, 12.3.2012)).

בנוסף, המדובר בעבירה שהעונש לו צפוי העורר אם יורשע הינו משמעותי (על חומרת המעשים והעונש הראוי ברגיל לעבירות אלה ראו והשוו [ע"פ 2891/12 מדינת ישראל נ' רבעא](#) (פורסם בנבו, 15.7.2012); [ע"פ 5152/12 דסוקי נ' מדינת ישראל](#) (פורסם בנבו, 22.4.2013); עדי"י 1552/13 [התביעה הצבאית נ' עווד](#) (פורסם בנבו, 3.9.2013)), ומכאן כי קיים חשש משמעותי להימלטות מאימת הדין.

יחד עם זאת, פסיקת בית המשפט העליון שעסקה בהברחת מכשירים סלולאריים במקרים חד – פעמיים לא שללה את האפשרות העקרונית לקביעת חלופת מעצר, שכן העילה המרכזית למעצר אינה המסוכנות, אלא בעיקר החשש להימלטות מאימת הדין ([בש"פ 1665/14 מנאצרה נ' מדינת ישראל](#) (פורסם בנבו, 10.3.2014); [בש"פ 1332/13 מדינת ישראל נ' חנפר](#) (21.2.2013)). גם בעניין [חגאז](#) ובעניין [מסאעיד](#) לעיל, ההחלטה על המעצר לא נבעה משלילת כל חלופה אפשרית, אלא מאי התאמתן של החלופות שהוצעו. יצוין כי עניין [סאלמי](#) שונה מענייננו כיוון ששם דובר במספר רב של עבירות תוך שימוש באמצעים טכנולוגיים וטכניים שאינם תלויים במקום הימצאו של מבצע העבירה.

לפיכך, ניתן לסכם ולומר כי קיימת במקרה זה עילת מעצר של מסוכנות במידה מסויימת, וכן עילת מעצר של הימלטות מאימת הדין במידה רבה, אולם לא ניתן לומר בהכרח כי אין מקום לשקול חלופת מעצר כלשהי. כך למשל, [בע"מ 19/04 התביעה הצבאית נ' ע/האדי](#) (פורסם בנבו, 29.1.2004), בנסיבות דומות מאוד, נקבעה אפשרות שחרור תוך הטלת תנאי ערובה ומגבלות משמעותיות.

במקרה שלפנינו, מציעה ההגנה ערבויות כספיות גבוהות, איסור עיסוק במקצוע, וכן ערבים צד ג' שהינם עו"ד בעלי שם ומוניטין רבים. חלופה זו לא נשקלה כלל, והערבים לא העידו בבית המשפט האם וכיצד ביכולתם לדאוג להפגת החשש להימלטות מאימת הדין.

במאמר מוסגר אציין כי התביעה טענה בפניי כי פנתה בעצמה לחלק מעורכי הדין שהוזכרו על ידי ב"כ העורר ואלה מסרו כי כלל אינם מוכנים לשמש כערבים. הסניגור טען כי לקראת הדיון הוא בדק ועורכי דין אלה כן מוכנים לשמש כערבים. כלל אין צורך שאכריע בעניין זה. השאלה אם מאן דהוא מוכן לשמש כערב, ומידת התאמתו לשמש כערב, צריכה להבחן בערכאה הראשונה. ודאי שאין די בהצהרה של הסניגור בשמו של אחר. הדרך הנכונה לבחון, כאמור, את הנכונות לשמש

כערב ואת מידת ההתאמה לצורך כך היא בפני בית משפט קמא, שצריך לשמוע את הערבים, לתעד את הסכמתם בפרוטוקול, תוך מתן זכות לתביעה לחקור אותם כמקובל.

לאחר שמיעת הערבים, יחליט בית משפט קמא האם הערבים צד ג' שיוצעו, כמו גם תנאים אחרים, מספיקים על מנת לשמש חלופה הולמת, אם לאו.

כאמור, הערבים כלל לא נשמעו. לנוכח הפסיקה שנסקרה לעיל, אינני סבור כי יש מקום לפסול מראש כל אפשרות להצגת חלופת מעצר במקרה זה. חלופה כאמור לא נשקלה. מכאן כי יש להחזיר את הדיון לצורך בחינת החלופה המוצעת על ידי ההגנה. יודגש, אין פירושו של דבר כי על בית משפט קמא לקבל את החלופה שתוצע על ידי ההגנה, אך לכל הפחות, במקרה הנוכחי, יש לשקול את בחינתה.

אשר על כן אני מורה על החזרת הדיון לערכאה הראשונה לצורך שמיעת הערבים בפרוצדורה המקובלת, ובחינת הערבויות המוצעות. לאחר קבלת החלטת בית משפט קמא, פתוחה הדרך בפני הצדדים לערור על החלטה זו, במידה ויחשבו כי הדבר דרוש.

ניתנה היום, 12 ביולי 2015, כ"ה בתמוז התשע"ה, בלשכה. מזכירות ביהמ"ש תעביר העתק החלטה זו לידי הצדדים.

המשנה לנשיא

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, תקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)

צבי לקח 1716/11-54678313

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה